

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 5. Aqua bis à Moyse data, duplicitis fontis à Christo nascente & moriente
dati, figura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

Et placuerunt verba hec, coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit, per gyrum centenarios, per singulos fontes. Cumq; ista custodia, per dies viginti fuisse expleta, defecrunt cisterna, & collectiones aquarum omnibus habitantibus Bethuliam, ita ut non esset, intracivitatem, unde satiarentur, vel una die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. Eiusdem modi historijs strategematu libri sunt pleni; è quibus perspicuum est, magnum esse, in aquis, beneficium, grande momentum: quod tantò pluris ut fiat, sinit serm. 2. de prouid.

Theod.
serm. 2. de
prouid.

D E v s homines, negatione aquæ, intelligere. Valde enim charum nobis debet esse, quo tā ægrè caremus. Deniq; id, ubi deest, summo labore atq; sumptu, effossis puteis, quaerimus; quod passim alibi, & totis riuis fluuijsque diuina nobis bonitas largitur.

§. V.

Aqua bis à Moyse data, duplicitis fontis Christo nascente & moriente dati, figura.

Quamobrem & ipsi sancti beneficia præstari, fontes aperuerunt. An non enim tulit Moyse virgam, que erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, congregata multitudine, ante petram, dixitq; eis: Audite rebelles, & increduli: Num de petra hac vobis aquam paterimus? eyc-

Num. 20.
9.

eijcere? Cumq; eleuasset Moyses manum, per-
cutiens virga bis silicem, egressa sunt aquæ lar-
gissimæ, ita ut populus biberet, & jumenta. Erat Exod. 17,
autem hæc alia petra, & alia percussio ab 6.
illa, quæ in Exodo memoratur. Hæc enim
facta est, in Raphidim, juxta Sinai, anno
primo vel secundo, post egressum ex Ægypto; illa autem altera, in deserto Sin, apud
Cades, sub initium anni quadragesimi, post
exitum ex Ægypto. Igitur bis hoc benefi-
cium prodigiosum præstítit populo Moyses;
sicut & alter Moyses Christus, à quo, ceu
fonte perenni, aut jugi aqua, omnium cœle-
stium & terrenorum beneficiorum, itidem
legimus, duos vberrimos ac saluberrimos
fontes nobis excitatos: à nascente vnum,
alterum à moriente. Ut enim de dulcissimis
& diuinissimis fontibus lachrymarum ni-
hil dicam, nascēte in spelunca Christo, ini-
bi, ad ea, quæ, usus quotidianus poscebat, è
petra fluxit aqua, quæ nunquam fugit, neq;
potuit exhaustiri; mansitque diutiū diuinæ
virtutis egregium monumentum. Siquidē
adhuc Bedæ téporibus, vigebat cunctis per-
spicuum & venerandum tantè rei prodigiū.
Quod ipse à teste, qui hæc viderat, sanctissi-
mo Episcopo acceptum, his verbis, scriptis

man-

Beda de
locis
sanct. c. 8.

mandauit. *Hæc spelunca tota interius speciosi marmore tecta, supra ipsum lacum, ubi Dominus natus specialiter traditur, S. Mari grandem gestat Ecclesiam. Petra, juxta murum canata primum Dominici corporis lanacrum, de mura missum suscipies, hactenus seruat: quasi qua forte occasione, vel industria fuerit exhausta, nihilominus continuò, dum respicit, scutum antè fuerat plena, redundat. Hunc fonte dedit salutis nostræ fons; cum viuere coepit postquam viuere desijt, alium nobis fontem donauit.* Siquidem unus militum lancea latuse eius aperuit, & continuò exiuit sanguis & aqua. Vigilanti verbo Euangelista usus est, ait S. Augustinus, ut non diceret: *Latus eius percussit, aut vulnerauit, sed aperuit; ut illuc vita ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesia manaretur. Hoc & prænunciariat, quod Noë, in latere arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia.* Dignatus est Seruator ad Samaritanam dicere: *Da mihi bibere; cumq; illa tergiuersaretur, respondit Iesvs, & dixit ei: Si scires donum DEI, & qui est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petiſſes ab eo, & dediſſet tibi aquam viuam. Mirum est, tot homines non dignari petere haustum*

Ioan. 19.
34.

S. Augu-
stin.
eract. 120.
in Ioan.

Ioan. 4.8.

stum à Christo, & à Christo propinannte ac inuitante, iñmo *aquam viuam* promittente. Nam profectò talem in SS. Eucharistia haustum propinat; haustum è latere suo fluentem. *Itaq₃*, quia hinc suscipiunt principiū *sacra mysteria*, inquit S. Chrysostomus, cùm accesseris ad tremendum calicem, quasi ab ipsa bibiturus Christi costa, ita accedas. Ut autem videamus, eum non solum dedisse fontes salubritate, atque in medendis corporibus nobiles, sed dedisse tunc, cùm causas habuit negandi: tunc aquæ & sanguinis fons, in latere eius, est ruptus, cùm homines illi, in potum fel & acetum porrexissent. Ita absinthia nostra nectare suo compensauit.

§. VI.

Alij fontes à Christo donati, Roma, in Aegypto, in Emmaus.

Quin & alios salutares à Christo fontes promanasse, probæ authoritatis scriptores tradiderunt. Nam, sub eius Natiuitatem, vt scribit Eusebius, Romæ, è taberna meritoria, trans Tiberim oleum, è terra erupit, fluxitque, toto die, sine intermissione.

Quo signo, ait Orosius, quid evidenterius, quam in diebus Cæsaris, toto orbe, regnantis, futura

Chri-

S. Chrys.
fest. hom.
84.

monos
dli. dñi
et. et. et.

Euseb. in
chron.

Orof. hist.
lib. 6, cap.

19.